

У КРАІНЕ

"РАДАВАЯ БЕЛАРУСЬ" У ГАЛАВЕ СЬПІСУ

Вынікі падпіснае кампаніі на 1999 год дадаюць імпульсу й упэўненасці, што народ Беларусі ад часу адраджэння свае дзяржаўнасці ў 1918 годзе не застаецца ўбаку ад надзённых праблемаў і пытанняў грамадзка-палітычнага жыцця як у Рэспубліцы, гэтакі ў сьвеце. "Радавая Беларусь", як выданьне Народнага Сакратарыяту займела першае месца сярод усяе прэсы паводле колькасці падпісантаў—375 тысячаў чалавек будучь атрымліваць газету ў гэтым годзе. Іншыя выданьні адстаюць: "Народная Рэспубліка"—310 тыс., "Зорка Адраджэння"—299 тыс., "Беларуская газета"—35 тыс., "Бел-чырвона-белая зьмена"—123 тыс., "Штандар нацыяналіста"—85 тыс., "Нацыянальная воля"—67 тыс., "Навіны Жука"—22 тыс. З выданьняў нацыянальных меншасцяў варта вылучыць "Der weissruthenische jud" ("Беларускі жyd")—35 тыс., "Kurier wileński" ("Віленскі агляд")—2 тыс., "Русскі набат" ("Маскоўскі зван")—0,5 тыс.

ПРАВАКАЦЫЯ СЛАВЯНАФАШЫСТАЎ

У адміністрацыйным цэнтры аўтаномнага павяту мястэчку Рыжжавічы ў ноч з 24 на 25 студзеня невядомымі быў пашкоджаны сьцяг і разбіты герб аўтаноміі над будынкам Паятовае Рады. Пракуратура павяту й Рэспублікі неадкладна распачала працу па высвятленьні ўчыняльнікаў злачынства. Аляксандар Лукансон—сьпікер Паятовае Рады мяркуе, што злачынства ўчыненае групаю братаў Моні й Лёхі Стаўпецкіх, што выславліся ладжаньнем жыдоўскіх паграмаў на Валожыншчыне, Бабруйшчыне й Любаншчыне. Злачынцы дагэтуль ня схопленыя й пададзеная замова на іхны вышук у Interpol.

Кангрэс ня пройдзе!

10 сьнежня 1918 г. м.Менск

Дэлегаты Устаноўчага Сойму прымаюць Канстытуцыю

Канстытуцыйны лад Беларускае Народнае Рэспублікі апынуўся пад пагрозай існаваньня ў выніку спробаў незаконных аб'яднаньняў ды асобных групаў грамадзянаў абвясціць сябе "легітымнымі" прадстаўнікамі беларускага народу й правесці гэтак званы "Кангрэс сацыялістычных сілаў" з мэтай злучыцца ў адзіны фронт супраць народнага ўраду Беларусі. Свае заявы яны грунтуюць на падвалінах "Маніхвэсту аб утварэньні ССРБ", які быў прыняты 1 студзеня 1919 году, каб замацаваць акупацыю часткі тэрыторыі БНР у цяжкія часы станаўленьня сыстэмы парлямэнтарызму й народнае дэмакратыі ў нашай краіне.

Аднак вядома, што марыянэткавы ўрад маскоўскага агента Цішкі Гартнага пратрымаўся толькі два месяцы, пасля таго як у сьветлы дзень 21 лютага 1919 году—гадавіну прыняцьця Другое Ўстаўное граматы БНР, хаўрусьніцкія дэлегацыі ад Польшчы вызвалілі сталіцу дзяржавы Менск і дапамаглі маладой Радавай Рэспубліцы адваяваць ейныя землі ажно да Бранску й Вязь-мы. У памяці народнай застаўся мужны ўчынак жаўнераў Гомельскага батальёну Нацыянальнае Гвардыі БНР, якія ў запале патрыятызму дайшлі, як некалі Вялікі князь Альгерд, ажно да Масквы і перадалі пэтыцыю Леніну з папярэджаньнем больш не засылаць сваіх халуёў на нашу зямельку. З таго часу ажно да 1939 году нага ўзброенага бальшавіка не краналася этнаграфічнага абшару Беларусі.

І вось зараз, у пэрыяд цяжкага эканамічнага становішча краіны, якое склалася ў выніку

налётаў маскоўскае авіяцыі, што скідвала на месцы й мястэчкі фальшывыя талеры й гэтым самым справакавала гіпэрінфляцыю, падымаюць галаву сацыялісты, пра якіх не было чуваць ад часу іхнае паразы на Ўстаноўчым Сойме 10 сьнежня 1918 году. Менавіта тады была прынятая Канстытуцыя Рэспублікі зь зьмяненнямі й дадаткамі, прапанаванымі старшынём Рады БНР Язэпам Лёсікам. Прыхільнік сацыялістычнага кірунку разьвіцьця Беларусі прэм'е-міністар Антон Луцкевіч пацярпеў паразу й зьехаў у Вільню, дзе да сыходу на пэнсію ачольваў Нацыянальны музэй. Згодна з новай Канстытуцыяй замест Рады міністраў ураду вярталася старая назва Народны Сакратарыят, што пацвярджала лучнасьць Народнае Партыі БНР і народу; аднапалатны парлямэнт замяняўся на двухпалатны Нацыянальны Сход, падзелены на Радз Рэспублікі й Сойм, складзены з ваяводаў і бурмістраў, абраных на Ўсебеларускім Кангрэсе 1917 году.

Ініцыятары "Кангрэсу сацыялістычных сілаў" спасылаюцца на тое, быццам той Кангрэс быў пераважна сацыялістычны паводле свайго складу, аднак яны забываюцца на волю народа, выказаную 10 сьнежня 1918 году. Таму стаўленьне да ягоных арганізатараў будзе адпаведнае. Міністэрства юстыцыі БНР афіцыйна выказала сваю пазыцыю да гэтага праціўнікаў народнае дэмакратыі, узурпатараў, што імкнуцца скінуць законны ўрад і ажыцьцявіць дзяржаўны пераварот празь зьмену ладу Рэс-

публікі з рынкава-дэмакратычнага на сацыялістычны". Прэзыдэнт краіны выказаў сваё стаўленьне да "Кангрэсу", як да "фэсту чырвона-карычневых, што зьневажаюць сьветлую памяць закладніка падвалінаў існаваньня Беларускае Народнае Рэспублікі Язэпа Лёсіка й ахвярных нацдэмаў, што паклалі свае галовы, каб жыла народная дэмакратыя ў Беларусі". Міністар жыдоўскіх справаў Алесь Міковіч выказаў меркаваньне, што "Кангрэс" спансуецца Жыдоўскай Амурскай Джамахірыяй з мэтай вылучэньня Шклоўскага жыдоўскага аўтаномнага павяту з складу БНР і злучэньня іх у Зьвяз жыдоўскіх сацыялістычных рэспублік (ЗЖСР). Таму на думку сп. Міковіча ня варта дужа непакоіцца, бо праблема "Кангрэсу" дробная й штучна разьдзьмутая агентамі замежных выведкаў ды іхнымі памагатымі зь мясцовых "апазыцыянераў", а гэтаксама "Найвышэйшаю Радаю БНР у экзылі", што зараз кіруе" на абшарах пэкінскае кватэры ейнае правадьрыкі—дачкі пазашлюбнага дзіцяці Цішкі Хведаравіча Гартнага Мао Дзенавіча Дуна-Івонкі Цы Сі.

На прэс-канфэрэнцыі з нагоды валтузьні вакол "Кангрэсу" міністар нутраных справаў Гандрусь Міхельсон заявіў, што ён гатовы ў кожны момант выканаць загад Прэзыдэнта і ў выпадку спробы замаху на дзяржаўны лад краіны вывесці на вуліцы Менску й Рыжжавічаў Народнае Войска БНР. Кіраўніцтва Беларускае Краёвае Самабароны заявіла, што БКС будзе вартаваць усе падыходы да Палацу імя Слуцкіх ткаляў, дзе мае адбыцца "Кангрэс" і не дапусьціць правакацыяў з боку "чырвоных агентаў сусьветнага сацыялізму".

Усе мэдычныя ўстановы сталіцы будучь у дзень правядзеньня "сходкі сацыялістаў" знаходзіцца ў надзвычайным стане. Народны Сакратарыят Беларусі заклікаў насельніцтва захоўваць спакой, над праспэктамі й вуліцамі Менску разьвешаныя плякаты з надпісамі "Жыве Народная Беларусь!", "Слава нацыі! Сьмерць ворагам!" і дзяржаўныя бел-чырвона-белыя сьцягі.

У дзень правядзеньня "Кангрэсу" з тэле й радыёзваротам да народу зьвернецца Прэзыдэнт Алелька Цыбулька.

УСЕ НА ВЫБАРЫ!

У Рэспубліцы Беларусь на 16 траўня 1998 году прызначаны выбары прэзыдэнта. Рада Беларускае Народнае Рэспублікі патрымлівае пастанову Вярхоўнага Савету гэтае краіны аб правядзеньні галасаваньня па абраньні новага кір-

аўніка дзяржавы. Дэпутаты верхняе палаты—Рады Рэспублікі Нацыянальнага Сходу БНР выказалі спадзяваньне, што новы кіраўнік Рэспублікі Беларусь збочыць вэкстар зьнешняе палітыкі зь інтэграцыі з Маскоўшчынай на ўзьяднаньне з брат-

няю Беларускаю Народнаю Рэспублікай. Грамадзяне РБ, што ў дзень правядзеньня выбараў апынуцца на тэрыторыі БНР, змогуць выявіць сваю волю на абраньне прэзыдэнта ў будынку амбасады Рэспублікі Беларусь.

НАРОД СЪПЯВАЕ ПРА СЯБЕ

“РБ” вырашыла падтрымаць ініцыятыву Народнага Сакратарыяту Беларусі па выпрацоўцы новага гімну й ладзіць конкурс прыпевак, прымеркаваны да 17 верасьня, калі ўся краіна будзе святкаваць сьветлую 60-ую гадавіну ўзьяднаньня Ўсходняе Беларусі зь сваёй народнай дзяржавай. Таму й тэма конкурсу не гучыць канкрэтна, а менавіта: пішыце ўсё пра Беларусь, ейны дзень учора і сьняньнішні, а мы па магчымасьці абяцаем друкаваць. Пераможца конкурсу атрымае дзяржаўную ўзнагароду—мэдаль “Вацлава Ластоўскага” ў галіне літаратуры. Свае працы дасылайце на адрас: 220030 Менск а/с 169 “Радавая Беларусь” з пазнакай “На конкурс”. Пакуль прапануем увазе чытача нядаўна атрыманыя прыпеўкі. Яны прыйшлі да нас з-за мяжы, з Рэспублікі Беларусь, і адлюстроўваюць мясцовыя палітычныя й жыцьцёвыя рэаліі:

Каб ня трапіць пад расейскі БТР—
Запішыся ў грамадзяне БНР!

Лукашэнку давяраю—
Нас з Расеяй паяднаюць:
Хай сыноч мой любы едзе
На Каўказе ваяваць!

(баба Валя п. Навінікі Мінскі р-н)

КОНКУРС НА НОВЫ ГІМН РЭСПУБЛІКІ

Згодна з пастановаю Народнага Сакратарыяту Беларускае Народнае Рэспублікі зь 1 студзеня 1999 году абвешчаны конкурс на новы гімн дзяржавы, што мусіць скончыцца 17 верасьня у гадавіну ўзьяднаньня Ўсходняе Беларусі (Смаленшчыны й заходняе Браншчыны) з БНР. Патрэба ў новым гімне насъпела даўна, стары тэкст Макара Краўцова “Мы выйдзем шчыльнымі радамі” састарэў, бо адлюстроўвае падзеі васьмідзясяцігадовае даўніны, калі толькі адбывалася станаўленьне нашае адроджанае дзяржавы. Зь пераходам на рэйкі мірнага будаўніцтва патрабаваўся й гімн, які быў бы актуальным для новага часу, але толькі зараз распачынаецца праца па выпрацоўцы ягонага тэксту. Варыянты гімну будуць пэрыядычна друкавацца ў “РБ”, а ў верасьні лепшыя тэксты мецьмуць

вынесены на ўсенароднае галасаваньне. Грамадзяне Рэспублікі ўжо пачалі адгукца на ініцыятыву беларускага Ўраду, што сьведчыць пра іхнюю неабьякавасьць да лёсу галоўнае песьні краіны.

Народны паэт Беларусі Дзед Карней адным зь першых пачаў працаваць над тэкстам гімну. У інтэрвію “РБ” ён заявіў: “Хачу стварыць тэкст, які адлюстроўваў бы мары й памкненьні нашага народу, а гэтаксама асновы дзяржаўнага ладу Рэспублікі, як падвалінаў незалежнага йснаваньня Беларусі”. Гэтым разам прапануецца фрагмэнт тэксту Дзеда Карнея “Прапашпарт”:

Я дастаю з нагавіцаў шырокіх
Ня гумкі, ня жуйкі, ня бублікі
Чытайце, зайздосьце: я -
грамадзянін
Беларускай Народнай
Рэспублікі.

У СЬВЕЦЕ

УЗЬЯДНАНЬНЕ БРАНСКУ

20 студзеня, на паседжаньні Бранскае гарадзкае думы дэпутаты падтрымалі прапанову свайго калегі з блёку “Яднаньне” Галыяша Дубасіла скіраваць прэзыдэнту Маскоўскае Рэспублікі зварот з просьбаю дазволіць правесці на абсягу гэтага самага заходняга гораду Маскоўшчыны рэфэрэндум па пытаньні ўзьяднаньня зь Беларусіяй і ўваходжаньня ў склад Гомельскага ваяводзтва Беларускае Народнае Рэспублікі. Гараджане даўно выказваліся за вяртаньне ўва ўлоньне свае Бацькаўшчыны-маці Беларусі, а гэтаксама яшчэ ў 1922-ім годзе дамагліся замены расейскае мовы на беларускую ўва ўсёй сыстэме адукацыі й дзяржаўнага справаводзтва гораду й раёну. Рэакцыя на гэтую ініцыятыву з боку прэзыдэнта Маскоўшчыны невядомая. Галава нашае краіны Алелька Цыбулька заявіў, што Рэспубліка сёньня яшчэ не гатовая да прыняцьця Бранску пад свой сувэрэнітэт і дадаў, што гэтае пытаньне можа быць разгледжанае толькі па сканчэньні эканамічнага крызысу й наяўнасьці вынікаў усенароднага галасаваньня ў Бранску, калі гэткае ўхваліць кіраўнік Маскоўскае дзяржавы.

ПЕРАМОГА НАРОДНАЕ ДЭМАКРАТЫІ 9 ТУВЕ

Нязгаснае полымя народнае дэмакратыі зноўку зазьзяла над гэтай краінай, што месціцца паміж Буратыяй і Казахстанам. ІХ Надзвычайная сэсія Малога Хуралу Х скліканьня Народнае Рэспублікі Тану-Тува 19 студзеня вярнула моц канстытуцыйнага закону пастанове Ўсетувінскага Ўстаноўчага Хуралу ад 14 жніўня 1921 году, згодна зь якою краіна абвяшчалася сувэрэннаю Народнаю Рэспублікай. Хан Тувы Чой Бал Сан II, які з дапамогай Маскоўшчыны 17 жніўня 1944 году ажыцьцявіў дзяржаўны пераварот і адрадыў фэўдальную манархію, напярэдадні, 15 студзеня, сканаў ад выбуху пэтардаў пад ягоным вазком, што ў складзе ханскага поезду скіроўваўся ў бок Масквы па чарговы ярлык.

Заснавальнікі—Народны Сакратарыят
Беларускае Народнае Рэспублікі
й Рэдакцыйная Рада

Наш адрас:
220030, Менск
а/с 169

Галоўны
рэдактар

Вітаўт
ДЗІДА